

Skatteministeriet

28. november 2014
J.nr.14-0357670

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 42 - Forslag til Lov om ændring af skatteforvaltningsloven, opkrævningsloven og forskellige andre love. (Hurtig afslutning i visse klagesager, omkostningsgodtgørelse i retssager, dækningsrækkefølgen for underholdsbidrag, restanceforebyggelse, momsregistrering af visse virksomheder, forbedret inddrivelse af restancer til det offentlige m.v.).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 3 af 26. november 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Dennis Flydtkjær (DF).

Benny Engelbrecht

/ Per Hvas

Spørgsmål

Er det en forudsætning for skattepligt efter forslaget § 4, at tilskudsyderen også har udført den rådgivende bistand i sagen (som i SKM2007.99.LSR) eller kan skattepligt også indtræde i andre situationer, hvor tilskudsyderen ikke har udført rådgivningen i sagen? Hvis sidstnævnte, i hvilke situationer?

Svar

Ifølge forslaget kan et skattefrit tredjemandstilskud ikke ydes, ”hvis det er aftalt, at den godtgørelsesberettigede persons honorar til yderen for bistand i sagen udgør en andel af den økonomiske gevinst som den godtgørelsesberettigede opnår i sagen.”

SKM2007.99.LSR. angik en skatteyder, hvis repræsentant ydede et tilskud til skatteyderen. Landsskatteretten fandt ikke, at dette tilskud medførte en reduktion af grundlaget for beregning af omkostningsgodtgørelse.

Bestemmelsen om tredjemandstilskud forudsætter, at tilskuddet ydes til en godtgørelsesberettiget person. Godtgørelsesberettiget bistand kan ikke udføres på no cure no pay-vilkår, eftersom der ikke vil være tale om sædvanlig fakturering af honoraret, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 791 af 25. juni 2014 om oplysninger om udgifter til sagkyndig bistand m.v. ved godtgørelse efter skatteforvaltningslovens kapitel 19. Følgelig finder bestemmelsen anvendelse, når yder er en anden bistandsyder end den, som udfører den godtgørelsesberettigede bistand.